

Regions sanitàries de Lleida i l'Alt Pirineu i Aran																					
Situació a 10/11/2020		Pacients ingressats actualment				Casos confirmats acumulats				Incidència acumulada a 14 dies				Risc de rebrot				Defuncions			
		Lleida		Pirineu i Aran		Lleida		Pirineu i Aran		Lleida		Pirineu i Aran		Lleida		Pirineu i Aran		Lleida		Pirineu i Aran	
		114		27		18.401		2.138		650,98		556,74		593		685		362		49	
Seguiment epidemiològic																					
Període	Confirmats per PCR		Taxa de confirmats per PCR		Incidència a 14 dies		Risc de rebrot (*)		Rt		PCR fetes		Mitjana d'edat		% Dones		Ingressos		Defuncions		
	Lleida	Pirineu	Lleida	Pirineu	Lleida	Pirineu	Lleida	Pirineu	Lleida	Pirineu	Lleida	Pirineu	Lleida	Pirineu	Lleida	Pirineu	Lleida	Pirineu	Lleida	Pirineu	
1/11/20 - 7/11/20	1.126	203	307,72	297,42	650,98	556,74	593	685	0,94	1,37	3.429	607	41,66	45,75	51,78%	54,19%	120	26	17	2	
25/10/20 - 31/10/20	1.256	177	343,25	259,33	694,70	568,46	677	431	1,02	0,84	9.145	1.492	44,68	50,84	52,23%	55,93%	98	21	7	5	
18/10/20 - 24/10/20	1.286	211	351,45	309,14	612,72	489,35	764	704	1,32	1,47	9.286	2.171	44,26	42,24	51,94%	62,09%	71	19	14	3	
1/3/20 - 10/11/20	17.700	1.968	4.837,23	2.883,35							137.156	23.645	44,76	46,49	53,84%	53,76%			362	49	

(*) Índex de creixement potencial Font: Departament de Salut

Quatre comarques del Pirineu encapcalen la velocitat de contagi de tot Catalunya

El mapa de Lleida torna a estar completament tenyit de vermell, i les zones amb el risc de rebrot més alt són la Cerdanya i la Segarra

La demarcació de Lleida suma 205 nous positius, 164 dels quals a la regió de Lleida i 41 a l'Alt Pirineu i Aran. Són 3 positius més que al balanç anterior, en què se'n van comptabilitzar 202. Salut no va registrar cap nova mort a la demarcació, de manera que la xifra es manté en 411 defuncions. El número d'ingressats baixa a la plana (-9) i puja al Pirineu (+3).

Lleida
ACN/REDACCIÓ

Les comarques de l'Aran (2,65), la Cerdanya (1,67), l'Alt Urgell (1,47) i l'Alta Ribagorça (1,29) encapçalen la velocitat de propagació del virus de tot Catalunya. Quant al risc de rebrot, la Cerdanya se situa al capdavant de la demarcació de Lleida, i presenta el segon risc més alt de tot Catalunya (1273,97). A la Segarra, que en el darrer balanç es trobava al capdavant de tot Catalunya, el risc cau, i ara se situa en 1177,01 punts.

A la regió sanitària de Lleida, hi ha acumulats 17.700 casos de coronavirus confirmats per PCR o antigens, 161 més. Són 18.401 si es tenen en compte totes les proves. Un total de 362 persones han mort per coronavirus des de l'inici de la pandèmia, les mateixes que fa 24 hores. Entre l'1 i el 7 de novembre es van notificar 17 morts, mentre que la setmana anterior van ser 7.

Pel que fa al risc de rebrot,

LLEIDA		CATALUNYA		ESPANYA		MÓN	
Positius	20.539	Positius	305.965	Positius	1.417.709	Positius	52.168.511
Morts	411	Morts	14.745	Morts	40.105	Morts	1.285.297

baixa 14 punts en les últimes hores i se situa en 593, per sota del registrat la setmana anterior (677). La velocitat de propagació baixa tres centèsimes fins a 0,94, mentre que la setmana anterior era d'1,02. La taxa de confirmats per PCR/TA està en 307,72 per cada 100.000 habitants i la incidència a 14 dies és de 650,98.

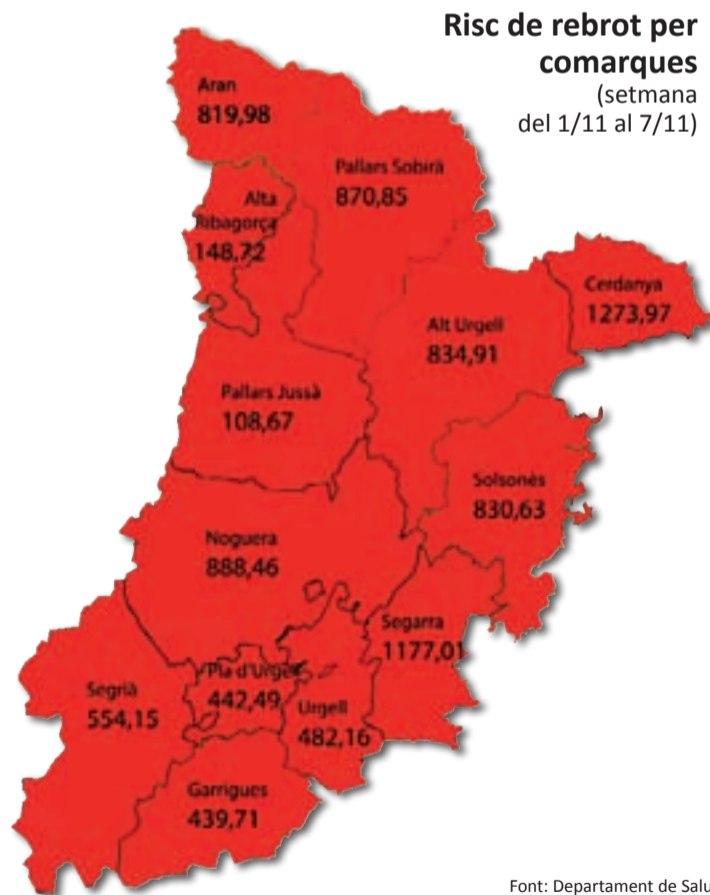
Actualment, hi ha 114 pacients ingressats (-9). Entre l'1 i el 7 de novembre els ingressats eren 120. En l'interval anterior eren 98 els hospitalitzats.

ALT PIRINEU I ARAN

La regió sanitària de l'Alt Pirineu i l'Aran registra 1.968 casos confirmats per PCR o TA, 40 més, i 2.138 sumant totes les proves. Un total de 49 persones han mort des de l'inici de la pandèmia, les mateixes que en l'anterior balanç. El risc de rebrot torna a pujar, ho fa 55 punts en les darreres hores fins a 685. La setmana del 25 al 31 d'octubre estava en 431.

L'Rt també puja, ho fa vuit centèsimes i se situa en l'1,37, mentre que la taxa de confirmats per PCR és de 297,42 casos per cada 100.000 habitants. La incidència acumulada a 14 dies està en 556,74, pels 568,46 de l'interval anterior.

A la regió hi ha 27 pacients ingressats (+3). Entre l'1 i el 7 de no-

vembre hi havia 26 ingressats, i 21 en l'interval anterior.

PER COMARQUES

Cau el risc de rebrot a la Segarra, que ahir es va convertir en la comarca amb el risc més alt de tot Catalunya, i passa dels 1.305,51 punts als 1.177,01 del darrer ba-

lanç. Ara, la Cerdanya és la segona comarca amb el risc més alt de tot Catalunya, de 1.273,97 (en l'anterior era de 1.025,04), amb unes xifres només superades pel Berguedà (1.289).

L'Alta Ribagorça passa de la zona taronja a la vermella, i el mapa de Lleida torna a estar completa-

ment en zona de risc.

El risc de rebrot augmenta a l'Aran (passa de 788,16 a 819,98), al Pallars Sobirà (creix de 748,71 a 870,85), a l'Alta Ribagorça (passa de 99,15 a 148,72), a l'Urgell (de 476,75 a 482,16), i a les Garrigues (creix de 377,77 a 439,71).

D'altra banda, disminueix a l'Alt Urgell (de 843,11 a 834,91), al Solsonès (baixa de 998,88 a 830,68), al Pallars Jussà (passa de 132,23 a 108,67), a la Noguera (de 914,57 a 888,46), al Segrià (baixa de 565,74 a 554,15) i al Pla d'Urgell (passa de 465,75 a 442,49).

Quant a l'Rt, l'Aran (2,65), la Cerdanya (1,67), l'Alt Urgell (1,47) i l'Alta Ribagorça (1,29) són, ara per ara, les comarques que tenen la velocitat de propagació del virus més alta de tot Catalunya, segons les dades acumulades de la darrera setmana.

LES XIFRES A CATALUNYA

El risc de rebrot baixa 22 punts en les últimes 24 hores a Catalunya i se situa en els 611, segons el darrer balanç. La velocitat de propagació, l'Rt, baixa a 0,88, i la incidència a 14 dies retrocedeix a 727,44 (era de 736,84 en l'anterior balanç). En paral·lel, s'han declarat 2.897 nous casos confirmats per PCR o test d'antigens (TA), fins als 276.162 des de l'inici de la pandèmia. El 10,67% de les proves de la darrera setmana han donat positiu. També s'ha informat de 5 noves morts, amb un total de 14.745.

Pensar en vertical. (En recordança als 69 anys de l'arribada del tren a la Pobla)

JOSEP IBARZ GILART
ALCALDE D'ALMACELLES

El 13 de novembre de 1951 arribava el tren a la Pobla de Segur. Devia ser un dia de joia per als seus veïns i per als pallaresos en general, ja que les previsions era que continuessin les obres i enllacessin amb França. La frontera es permeabilitzaria i s'acostarien territoris separats per la serrallada pirinenca. La idea era tan positiva i potent, que coincidint amb la revolució que es produïa al camp –l'aparició del tractor, que deixava a l'estacada cavalls, el bou, el rucs o la somera–, aquell projecte hauria estat clau per radicar la població i allunyar la pesta que va significar l'èxode cap a les ciutats, innecessari, només per subsistir, com la majoria de les migracions.

Recomanacions del Banc Mundial cap a l'Estat espanyol de no crear noves línies ferroviàries, sinó potenciar les ja existents, afegida a l'eclosió del vehicle privat (qui no recorda l'emblemàtic Seat 600), va deixar en un pla secundari el ferrocarril, fins al punt que aquesta línia no va tancar de miracle anys enrere. L'esforç econòmic de les administracions, començant per la Diputació de Lleida i continuant per la Generalitat de Catalunya, va servir per garantir la seva pervivència, en un moment en què a Madrid li preocupava menys que zero, i només tenien ulls pels trens d'alta velocitat, amb una visió política d'enfortir les grans poblacions i menystenir les petites. Ara, la línia sobreviu i, malgrat l'inevitable dèficit, segueix sent clau per enfortir els vincles entre la plana i la muntanya, entre els que tenen infraestructures –millors o pitjor, però n'hi ha– i els que no en tenen.

El Pirineu fa molts anys que per a la major part dels urbanites és vist com una mena de reserva, un lloc on anar d'excursió, gaudir de les seves meravelles paisatgístiques i humanes...

d'aquí la llegenda de la reserva índia dels pallaresos que, mig en broma mig seriosament, no deixa de ser una crítica a com són tractats, com si fossin els animals exòtics d'un zoo.

I és que la vida a la plana es veu en horitzontal, infraestructures com l'AP-2, l'A-2, l'AVE i l'aeroport –encara que aquest menysvalorat– denoten que el món s'observa d'una altra manera. És cert que queden mancances per resoldre –segurament, la prioritària és l'autovia entre Lleida i Tarragona, que sembla, que no s'ha d'acabar mai, malgrat el volum de trànsit que ha de suportar cada dia–, però si ens fixem en els eixos que han d'anar cap al nord, tot està encallat des de fa anys

i sense massa expectatives. L'autovia fins a la Val d'Aran només està feta fins a poc abans d'Alfarràs; la d'Andorra, només té un tram entre Vilanova de la Barca i Tèrrens, o bé tram Albesa a Castelló de Farfanya a la C-12 paralitzat a la Diputació, del tot resulta surrealista, i les carreteres que pugem fins al Pallars ja fa dècades que són les mateixes.

Els nostres governants obliden que les infraestructures són una eina per al reequilibri territorial, per evitar que les diferències s'eixamplin, que un nou èxode signifiqui la desertització definitiva de les comarques de muntanya. Els paisatges de postal no són només obra de la natura, darrere hi ha la mà de l'home que durant segles s'ha encarregat de donar-li forma i tenir-ne cura perquè l'haguem trobat amb aquesta perfecció.

Al Pirineu s'han desenvolupat infraestructures, certament, però les més importants i conegudes han estat les preses, les centrals hidroelèctriques, amb canonades desafiant la gravetat, d'una complexitat colossal, obra dels millors enginyers i de milers de treballadors que s'hi van deixar la pell. Però

tot això no ha repercutit en riquesa al territori, era perquè al món urbà tinguessin llum i aigua per alimentar les famílies i les indústries: el Pirineu generava el benefici perquè els altres en gaudissin, un binomi malèfic, denigrant i imperdonable. La subsistència del Pirineu passa perquè deixem de pensar en horitzontal i ho fem en vertical, perquè mirem cap amunt i aprenguem a respectar i entendre que no són diferents de nosaltres. Si no els hi retornem en forma d'infraestructures tots els recursos que els hi hem arrabassat, acabarem d'enfonsar una societat que assistirà incrèdula a la seva extinció per inanició, després d'haver-li xuclat tota la seva riquesa.

Liceo Escolar: acto de conmemoración del 83 aniversario

JOSÉ ANTONIO VALERO CASADO

Un año más, organizado por la Paería, celebramos el día 2, a las 11 horas, el Acto de Conmemoración y Ofrenda Floral del Bombardeo del Liceo Escolar. Al acto, breve y sencillo dadas las actuales circunstancias, acompañaron al alcalde, Miquel Pueyo, varios concejales de la Paería, así como algunos miembros de la oposición y medio centenar de personas, la mayoría, familiares de los fallecidos en el citado bombardeo del Liceo. Se inició el evento con la ofrenda floral y acto seguido tomó la palabra la concejal de Educació Sandra Castro, recordando a los asistentes como, aquel 2 de noviembre de 1937, a las 15.40 horas, las alarmas no sonaron y el horror, causado por el bombardeo de la aviación fascista italiana, se apoderó de la ciudad ante la masacre ocasionada en el Liceo Escolar, en el que hubo más de cincuenta víctimas, entre alumnos y profesores. Este día, en su 83 aniversario, recordamos tantas vidas cortadas por la barbarie y, en desagravio, a esa misma hora, sonarán las sirenas de alerta desde el Ateneo Cooperativo la Baula, dentro de los actos del ciclo

“Memoria 2N”. A continuació, el alcalde, tras dar las gracias a los asistentes, glosó la simbología del monumento *Memoria, Dignidad y Vida* y lo que representa para la ciudad. Y disculpó la no asistencia al acto de los supervivientes Manuel Sampedro, Jordi Quilez, Francesc Bataller, Josep Triquell y Josep Clapés, debido a su avanzada edad y las circunstancias actuales de la pandemia. Asimismo, indicó que

aquella contienda comenzada en 1936, no fue solamente una guerra civil, sino una guerra internacional, apoyada por los gobiernos fascistas italianos y alemanes, contra la II República española. Seguidamente, comentó lo que supuso para Lleida la Institución del Liceo Escolar fundado por Frederic Godàs que utilizó los más adelantados recursos pedagógicos de la época dentro del movimiento de la Escola Nova catalana.

Finalizó el acto con los acordes del tradicional *El Cant dels Ocells*, de Pau Casals, tocado por la discípula del Conservatorio Municipal de Música de Lleida Elena Gasós, e interpretado por las alumnas del Aula de Teatro de Lleida, Sofía Colominas y María Ramos, mediante una representación de “mimo” que nos trasladó a la audiencia, a través de los movimientos de sus cuerpos, a la trágica historia del bombardeo del Liceo Escolar. Y se hizo la noche, como un hueco oscuro que nubló el amanecer. No hubo sonido en la calle, solamente el ahogo de una ciudad, de unas sombras que huían hacia el cielo.

Cooperatives Agràries renoven part del seu Consell Rector

La Federació de Cooperatives Agràries de Catalunya va celebrar ahir la 37a assemblea general, la primera de la seva història que s'ha dut a terme de forma telemàtica. Un total de 68 cooperatives s'han acreditat per participar a la votació electrònica de sis dels catorze membres del Consell Rector de l'entitat i 130 representants de cooperatives han seguit l'assemblea general a través de les plataformes Zoom i Youtube. L'esdeveniment va comptar amb la participació de la consellera d'Agricultura, Teresa Jordà, qui ha instat les cooperatives agràries a esdevenir "un bé específic per a la ciutadania" arran de la Covid-19. En concret, la FCAC ha escollit els seus representants en els sectors de conreus herbacis i farratges; pinsos; ramaderia i llet; fruita seca; formació i desenvolupament rural.

Lleida rep més de dos milions pels danys del 'Glòria' i la 'Dana'

A la demarcació hi ha 157 beneficiaris dels ajuts presentats per Agricultura

Lleida
ACN

El Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació ha resolt favorablement ajuts per valor de 5.412.734,97 euros en el marc de la convocatòria destinada a les explotacions agràries afectades pels aiguats d'octubre del 2019 o pel temporal Gloria de gener del 2020. Les comarques gironines seran les que rebran una major aportació, seguides per les de Lleida, amb més de 2 milions. L'objecte d'aquests ajuts era la recuperació del potencial productiu de les parcel·les afectades per a garantir la viabilitat econòmica de les explotacions. Aquests ajuts s'inscriuen en les mesures urgents impulsades pel Govern per pal·liar els danys ocasionats per ambdós temporals.

FOTO: ACN/ Imatge d'arxiu de les afectacions de la 'Dana' a la Femosa

Per territoris, Agricultura ha concedit ajuts a les comarques gironines per valor de 2.759.036,72 euros a un total de 170 beneficiaris; a Lleida els ajuts ascendeixen a 2.062.227,35 euros i els beneficiaris han estat 157; a 296.443,61 euros en el cas de Barcelona per

a 30 sol·licitants; 144.601,97 euros a les Terres de l'Ebre per a 4 beneficiaris, i 15.349,38 euros al Camp de Tarragona per a 12 sol·licitants. Des de l'Alt Pirineu i Aran i la Catalunya Central no es va presentar cap sol·licitud. Els sol·licitants podien acollir-se a

una o a les dues modalitats previstes en la convocatòria. Per una banda, a un ajut per a les despeses de realització d'actuacions per a la restitució del potencial productiu pels imports màxims per hectàrea afectada pels temporals Dana o Gloria de gener del 2020, en relació amb el grau d'afectació. De l'altra, també podien sol·licitar la compensació de les càrregues financeres per operacions de finançament, únicament per a actuacions d'inversió, amb l'Institut Català de Finances (ICF), amb la bonificació del 100% dels interessos. En aquest cas, a més de la sol·licitud d'Agricultura, hauran de presentar la sol·licitud de préstec davant l'ICF.

UP, per la seva banda, valora satisfactòriament el resultat final dels ajuts concedits a les Garrigues i el Segrià, les dues comarques lleidatanes que es van veure més afectades però apel·la al Govern a ser diligent a l'hora de pagar els ajuts per no comprometre la viabilitat de les finques.

FOTO: Endesa/ Imatge dels treballs que s'han dut a terme

Endesa retira una antiga línia de serveis dins del Parc Nacional d'Aigüestortes

Endesa ha finalitzat la retirada d'una antiga línia de serveis ubicada dins del Parc Nacional d'Aigüestortes i Estany de Sant Maurici. Per fer-ho, ha requerit d'un helicòpter, ja que la infraestructura es trobava en una zona muntanyosa de difícil accés. Es tracta d'una línia de comunicació construïda el 1956 i que enllaçava diferents preses amb la Central Hidràulica de Sant Maurici. Estava suportada per pals

de fusta i, originàriament, tenia una llargada de 6 quilòmetres que anaven des de Sant Maurici i fins a la presa del llac Tort Trullo. Aquesta actuació ha suposat una inversió de 25.940 euros per a la companyia i suposa una millora paisatgística en l'entorn. La línia era de comunicacions telefòniques i es transmetia la informació referent a les cotes dels estanys Tort-Trullo i Negre de Peguera.

Massalcoreig aprova millorar la sala de vetlla del municipi per 202.823 euros

L'Ajuntament de Massalcoreig va aprovar, en sessió extraordinària el 7 de novembre, l'execució d'obres a la sala de vetlla del municipi amb un pressupost de 202.823,53 euros. Segons explica l'alcalde del municipi, Montserrat Jové, les obres consistiran en restaurar un edifici amb problemes "d'aluminosi" i fer una planta baixa amb serveis.

Ciutadans demana eliminar la pujada de la taxa de la brossa d'Alcoletge

El portaveu de Cs a l'Ajuntament d'Alcoletge, Daniel Rubio, ha sol·licitat l'eliminació del punt presentat en la sessió de Ple extraordinari del consistori on es contemplava un increment lineal del 23% en la taxa de recollides d'escombraries. Rubio i la resta de l'oposició han mostrat la seva disconformitat davant la pujada.

FOTO: C.C.Jussà/ Una de les accions és adequar la Vila Romana de Llorís

El Jussà haurà licitat obres per 2,5 milions des del mes d'agost fins a finals d'any

El Consell Comarcal del Pallars Jussà haurà licitat obres i serveis per un valor de gairebé 2,5 milions d'euros entre el mes d'agost i desembre d'enguany. Des de l'ens comarcal es considera bàsic mantenir al màxim l'activitat de les administracions públiques que repercuteix directament en les empreses de la comarca i indirectament en altres sectors econòmics. Segons va indicar el

president el Consell, Josep M. Mullol, s'ha fet un esforç per impulsar les contractacions que, a més de suposar una millora en diverses infraestructures i serveis, contribuiran a generar moviment econòmic i liquiditat a les empreses en uns temps difícils. Entre les accions hi ha el projecte d'adequació de la Vila Romana de Llorís, que inclou la senyalització d'un itinerari fins al nucli d'Isona.

Tori Sparks estrenará el Talarn Music Experience

La cantante lanza un clip de un tema de David Bowie de hace 50 años

Lleida
ANDRÉS RODRÍGUEZ

Tori Sparks será la encargada de estrenar el próximo día 6 de febrero la nueva edición del Talarn Music Experience después de la cancelación de este año. La cantante norteamericana afincada en Barcelona desde hace casi una década y conocida por buscar siempre su propio camino artístico, tenía que haber actuado el pasado 14 de marzo, el mismo día que comenzó el confinamiento, y tampoco lo pudo hacer el 23 de mayo, fecha para la que se había reprogramado el concierto.

La artista acaba de estrenar un nuevo videoclip para su single grabado en cuarentena, 'The Man Who Sold The World', dirigido por ella misma y que no tiene nada que ver con los vídeos que hizo para sus siete discos anteriores. El proyecto mezcla vídeo y animación gracias a la labor del artista visual Óscar Perales de Oyeme! Studio.

El audiovisual se presenta como una minipélicula que funciona como una 'matrioska' (muñeca rusa), por eso incluye mundos en mundos, pantallas dentro de pantallas, con un final medio apo-

calíptico y bastante escalofriante. Lo cierto es que el trabajo está lleno de detalles y de simbolismo.

'The Man Who Sold The World' sirve como crítica social sobre la esclavitud de la humanidad a la tecnología y la paranoia que genera la constante necesidad de estar conectados. Pero también, sobre la jaula en la que se meten las personas cuando se venden a un sistema retorcido y basado en valores tramposos.

La canción fue escrita por David Bowie hace 50 años pero sigue siendo relevante hoy día. El mismo Bowie comentaba en su

FOTO: Oyeme! Studio / Tori Sparks se ha dirigido a sí misma en el vídeo

momento que el tema, parcialmente inspirado en 'Antigonish', un poema escrito en 1899 por el norteamericano William Hughes Meams, se refiere a esa sensación de estar fracturado.

En este sentido, Sparks también ha utilizado imágenes de

tecnología de la época de Bowie a propósito para mostrar la simultánea atemporalidad y la actualidad de estos conceptos. Sparks lanza este trabajo justo en este momento de crisis para reivindicar la importancia de la creatividad y de la comunidad.

Isaki Lacuesta rueda un filme del atentado en la Bataclan

El cineasta Isaki Lacuesta dirigirá una película sobre el atentado jiadista a la sala de conciertos Bataclan de París, que se produjo a mediados de noviembre de 2015. El filme se titulará 'Un año, una noche' y se inspira en el libro autobiográfico 'Paz, amor y death metal', de Ramon González, quien sobrevivió al ataque de aquella noche. El actor Nahuel Pérez será uno de los protagonistas.

FOTO: La Termita Films
El cineasta español Isaki Lacuesta

Fallece con 62 años el bajista de la banda Midnight Oil

El bajista y vocalista Wayne Stevens, más conocido como Bones Hillman, de la banda australiana Midnight Oil murió el pasado lunes a los 62 años tras una dura batalla contra el cáncer. El músico comenzó en grupos como Suburban Reptiles y The Swingers hasta que en 1987 se unió a Midnight Oil como bajista y contribuyendo con la voz en todos los discos de estudio que la banda lanzó desde 'Blue Sky Mining'.

FOTO: Makarrata / Bones Hillman estaba con Midnight Oil desde 1987

El fin de semana pasado se marchó al 'Gran Hotel' otro de mis músicos de referencia: Ken Hensley. El teclista y cantante de Uriah Heep falleció con 75 'takos' en su alicantina casa de Agost tras una breve enfermedad que no ha trascendido. Esa fecha es muy cercana a la de su amigo y baterista del mismo grupo, Lee Kerslake, que afincado en Canarias también se fue el pasado 19 de septiembre. Uriah Heep es una de mis bandas más especiales ya que su genial álbum, 'Demons & Wizards', fue uno de los primeros en engrosar mi colección discográfica. Temas como 'Easy Living', que sonaba en la siempre recordada y añorada discoteca Magic Bus, 'The Wizard', 'Sweet Lorraine' o 'Stealin' forman parte de

la banda sonora de mi vida, sin olvidar la exitosa 'Lady in Black' o, personalmente, esa 'Gypsy' que en los directos desarrollaban de forma alucinante. Ken Hensley se ha marchado pero siempre permanecerá en el corazón de muchos que hemos sido sus fieles admiradores. Tanta fue la influencia que ejerció este músico en mi persona que incluso en mis tiempos de adolescencia me copiaba su manera de ves-

tir, siempre tan rockera, amén de apostar por su estilo en lucir esa larga cabellera. El grupo lanzó varios discos muy exitosos en los insuperables años creativos de los setenta, ayudando a crear géneros como el hard-rock, el heavy-rock y sobre todo el rock progresivo, faceta con la que yo flipaba mucho más todavía. Como anécdota es preciso apuntar que fue la primera banda de occidente en tocar en la Rusia so-

MELO-MALO

Andrés Rodríguez / andresrodriguez@lamanyana.es

Demonios y Brujas...

viética, bajo la política de Gorbachov, si bien su audiencia declinó en los ochenta, al punto de convertirse esencialmente en un grupo de culto. Fue en 1970 cuando Spice cambió su nombre por el de Uriah Heep, influenciados por un peculiar personaje de una de las más universales obras de Charles Dickens: 'David Copperfield'. En ese año fue precisamente cuando entraría a formar parte de la banda Ken Hensley,

proveniente de la banda psicodélica The Gods, convirtiéndose con el paso del tiempo en verdadera alma y compositor de casi todas las canciones del grupo en su época más dorada. Hensley se ocuparía de los teclados y en ocasiones de la 'slide guitar', además de poner la voz a muchos de aquellos éxitos tan identificativos. El estilo progresivo y la épica fueron constantes que les diferenciaba de otras grandes bandas del momento como Deep Purple, Led Zeppelin y Black Sabbath, otros 'monstruos' imprescindibles. Mi homenaje personal a Ken Hensley ha sido desempolvando el magnífico directo que grabaron en 1973, año mágico en mi vida, y muy especialmente por sus Demonios y Brujas... Oh yeah!